F10

.6A. Marſ. in Jone l' de Furore
.r. Plato nr furore in poetico:
Phedro: mētis alienatoēm definit.
Alienatōis aūt duo gña tradit:
unā ab humanis morbis: alterā a
deo prouenientē: insania illā: hāc
diuinū furorē nūcupat. Insania
infra hoīs spēm, hō deicitur, et ex
hoīe, brutū quodāmō reddit: Diuino
furore, sup hoīs naturā erigit. et i
deū trāsit. Est at furor diuinus illu
stratio rōl aīe, p quā deus aīam, a supīs
delapſā ad infera: ab īferis ad supa re
trahit. Lapsus aīe ab ipſo uno rez oīm
pn̄o, ad corpa p quatuor gradus efficitur:
p mētē, p rōnē, opionē, atq naturā.
Nā cum in oī rez ordine, ſex gradus existāt.
quoz ſumū tenet ipm unū, īfimū
corpus, media vo ſint quatuor (que pdiximus)
neceſſe ē. q̄cūd a pmo, ad ultimū labit.
quatuor p media cadē. Ipm unū,
rerū oīm terminus et mēſura īfinitatis
et mltitudīs expɜ. Mens. mltitudo q̄dē
ſed ſtabil' et eterna. Ratio. mltitudo mo
bilis ſed finita. Opio. mltitudo mobil'
īfinita, ſed ſubſtātia, puctis unita. Na
tura ſilr: niſi q p corpis pucta diffundit.
Corpus at. īfinita mltitudo. ſubiecta mo
tui. et ſubſtātia puctis, momētis qɜ
diuiſa. Hec oīa reſpicit aīa nra p
hec deſcendit. p hec et aſcendit. Ut. n.
ab ipſo uno (qd oīm pn̄m eſt) producit:
unitatē quādā ſortita ē: q oēm eēntiā
eius, vires, actōes qɜ unit: a q̄ et ad quā
iti retrā, q in aīa ſt, ſe hnt: ſicut a cē
tro, et ad cētz. circuli līnee. Unit vo
nō mō aīe ptes inuicē, et ad totā aīam:
ſed aīam totā. ad ipm unū, rez oīm
cauſā. Ut āt a mēte diuina depēdet:
rez oīm ideas, p mētē, actu ſtabili gte
plat. Ut ſeipām reſpicit: rōnes rez
uniūſales cogitat: et a pncipiis ad cō
cluſiōs, rōne diſcurrit. Ut corpus reſpi
cit: ptīculares rez mobiliū formas,
opiōne gcipit, eaſqɜ pcurrit. Ut ma
teriā attingit: natura, velut īſtru
mēto utitur: quo ſcit materiā, mo
uet, et format: unn gnatōes, augmē
ta, eoz qɜ ctraia profiſcūt:. Cer
nis gr. q aīa ab uno (qd ſup eternitatē)
i eterna multitudinē labitur: ab eter
nitate ī tps: a tpe ī locū, atq materiā.
Quare ſicut p quatuor deſcendit gdus:
p quatuor aſcēdat. neceſſe eſt: Furor at di
uinus ē. q ad ſupna gſtit (ut ī eius defitōe
cōſtitit: Quatuor gr ſpēs diuini furoris
exiſtūt. Primus q̄dē, poeticus furor, alter
myſterialis. tertius, vaticiniū. quartus,
amatorius affectus:. Eſt at poeſis a Mu
ſis, myſteriū a Dionyſio. vaticiniū ab
Apolline. amor a Venere:. Redire qppe ad
unū. aīa neqt: niſi et ipſe unū efficiat.
Multa vo effectus. ē lapſus ī corpus. ī opa
tōes varias diſtributus. reſpicieſqɜ ad
ſingula: ex quo ptes eius ſupiores, pene
obdormiūt: īferiores alijs domināt
r: ille, torpore. he ptur batoē afficiūt:
totus vo aīus. diſcordia et īcōcinnitate
replet. Poetico ergo furore in
pmis opus eſt: q p muſicos tonos, que
torpēt ſuſcitet. p harmoniacā ſua
uitatē, q turbāt mulceat. p diuſoz
deniqɜ gſonātiā, diſſonātē pellat
diſcordiā, varias animi ptes tēperet.
Neqɜ ſatis hoc ē. mltitudo. n. adhuc
ī aīo reſtat: accedit gr myſteriū: qd
expiatōibus, ſacrificijs, et oī deoz cultu.
oīm ptīū itentoēm, in mētē (q deus
colitur) dirigit: unn cū ſingule ani
mi ptes, ad unā mētē redacte ſint:
iā totū quoddā unū ex pluribus factus
ē aīus. Tertio vo adhuc opus ē furore:
qui mētē, ad unitatē ipām, aīe caput
reducat. hoc Apollo p vaticiniū effi
cit: nā cū aīa ſup mētē, in unitatē
ſurgit: futura pſagit. Demū cū aīa

.e.

Jon

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

vniu factā ē (vnū inq̄ꝫ qđ in ipsa eentia
aīe inest): restat vt illico in vnū (qđ
ē sup eentiā) ɔ̄uertat. Hoc celestis ipsa
Venus p amorē (hoc ē diuine pulchri-
tudinis desideriū · boniqꝫ ardorē) explet.
Primus itaqꝫ furor · concinna, et dissonātia
tēpat: 2us tēperata / vnū totū ex ptibus effi-
cit: 3us vnū totū / sup ptes: 4us ī vnū
qđ sup eentiā / et totū est) ducit. Primus
bonū equū (.i. rōnē, opinionēqꝫ) a malo eq
(.i. a phātasia ɔ̄fusa / et natura) distinguit:
2us malū equū / bono · bonū / aurige
(.i. menti) subiicit: 3us aurigā / in caput
suū (.i. ī vnitatē / mētis apicē) dirigit:
Postremus · caput aurige / in caput rerū
oīm ɔ̄uertit: vbi auriga est beatus · et ad psē-
pe (.i. diuinā pulchritudinē) sistēs equos:
obiicit illis Ambrosiā: et sup ipam Ne-
ctar ad potādū: id est · visionē pulchri-
tudinis diuine: et ex visione letitiā.
¶ Hec quatuor furorū opa sūt: de quibus gnā-
tim · in Phedro Plato disputat. Pro-
prie vero de furore postremo (.i. amore):
in Symposio, de primo (.i. furore poe-
tico) ī pnti dialogo (qui Jo īscribitur):
quē in Phedro ita diffinit. ¶ Po-
eticus furor · ē occupatio quedā a Musis:
q sortita lenē / et īsupabilē aīam · ex-
suscitat eā · atqꝫ exagitat / p cātilenas
aliaqꝫ poesim: ad genus hoīm īstru-
endū. Occupatio significat raptū
aīe / et ɔ̄uersionē ī Musarū numina. Lenē
dicit · q̄si agilē / a Musisqꝫ formabilē:
nisi .n. sic pparata sit: nō occupat. Insupa-
bilē · qꝛ ppquā rapta ē: supat oīa · et a
nulla rerū īferiorū / inquinari / l supari pt.
Exsuscitat e sōno corpis / ad vigiliā mē-
tis · ex ignorātie tenebris / ad lucem · ex mor-
te ad vitā · ex obliuione lethea / ad diui-
norū reminiscētiā reuocat. Exagitat / sti-
mulat / et īflamat ad ea q ɔ̄templat.
et pagit carminibus expmenda. ¶ Post
diffinitōem addit / eū q sine furore Mu-
sarū poeticas ad fores accedit: inanē ipm
ee / et poesim eius: quasi tāti sit poesis · vt
absqꝫ summo dei fauore ɔ̄parari negat. Eādē
ī Jone hoc tradit: et vnde sit hic furor / et
p quot descendat gradus docet. Cōtigit at
ī libro 4o de legibus Plato: deū / fortunā /
et artē · humanā oīa gubernare. Quo
fit: vt poesis · l dei donū sit / l fortune
sors / l artis opus. Quid istorū potissimū
verū sit: pquirit Socrates cū Jone rhap-
sodo. (Rhapsodus at hoc ī libro signifi-
cat recitatorē / interpretē / et cātorē
carminū. Interptabat Jo Homeri car-
mina / et corā ppło ad lyrā canebat:
atqꝫ ita erat affectus: vt aliū poetā nullū
(pter Homerū) exponeret: etiā si eādē qua
Homerus facilitate referret. Homeri
at oīa celeriter explicabat). Unde sic
argumentatus ē: Aut casu profert Jo
que scribit Homerus · aut arte aut affla-
tu diuino. Nō casu: qꝛ nō oīa / sed pau-
ca quedā / et absqꝫ ɔ̄tinuatē / ordineqꝫ ī p-
faceret. Nō arte: qꝛ q̄squis artē ītegrā
habet: quidquid eidē arti subiectū ē · iudicat.
eidē at studio poetico · subiecta sūt Hesi-
odi / aliorūqꝫ poemata · quibus Homeri. (p-
serti q de eisdē tractat) · q tū Jo nō ꝑcipit.
tū Homerū pfecte exponat: ergo nō ar-
te iudicat. Restat · vt inspiratōe diuina.
Ex quo patet · q ītpres poete Jo / et alii
multi qui sit affecti sūt · diuino īstīctu
aliena poesim ītptat. Et si ad p-
cipiēdā poesim iā traditā, humanū
īgeniū nō sufficit: multo minus ad īuē-
tionē sufficiet. Quare nec Homerus /
nec alius quiuis (reuera) poeta, absqꝫ
celesti afflatu · poesim ɔ̄scripsit sūt. Qđ
et aliis modis Socrates [redacted] ondit hic.
¶ Primo sic. Oēs artes / et scīas · poete
tradūt: sed oēs didicisse humano studio ·
īpossibile ē · cū vnāquāqꝫ ex pte pcipe / sit
difficillimū: nō ergo arte humana / sed di-
uina quadā infusione pferunt. Cuius

rei argumentu e . q plerique vates . p9
q furoris remissus e impetus : q scripse
runt . no satis itelligunt : cu tn recte
de singulis artibus (in furore) tractauerit :
qs singuli illarum opifices . legendo diiu
dicat . Poeta sepe videmus rude hoiem
et ineptu . subito in poeta bonu euade
et aliqd magnificu diuinuque catare :
Magna vo in momento assequi . no humani
igenii e : sed diuinitus inspirati . Qua in
re . pspicue deus ondit : nutu suo itellige
tia hac infundi . Vtque ita ee demostret :
sepe ineptos qsda potius q vrbanos .
isanos potius q prudetes rapit : ne si
acutis prudetibusque viris . adhec vteretur :
humana subtilitate et idustria . fieri hec
existimaret . Cu g no sit a fortuna . nec
ab arte poesis : a deo . et a musis tribui
tur : . Cu deu dicit : significat Apolline
: cu musas : sphearu mudi aias . Iu
piter qde . mes dei est : ab hac Apol
lo mes aie mudi . Et aia totius mudi
octoque spherarum celestiu aie . q noue
aie . noue Muse vocant : qa du celos
harmonice mouet : musica pariut
melodia : q in noue distributa sonos
(octo sz spherarum tonos et vnu oim
ccetu) : noue Syrenes deo canetes
produxit . Quaobre ab Ioue Apollo . .68.
et Muse ab Apolline : (.i. ab a mete .b.
aie mudi) : chorusque Musarum ducit : .e.
qa mes illa sicut ab Ioue illustrat :
sic et aias mudi spherarumque illustrat .
Gradus at quibus furor ille descedit :
sunt hi . Iupiter rapit Apolline .
Apollo illuminat Musas . Muse susci
tat et exagitat lenes et isuperabiles .g.
vatu aias . Vates inspirati . iterptes su
os inspirat . Interptes at auditores mo
uet . Ab aliis vo Musis . alie aie
rapiuntur : qa et aliis spheris sideribusque .
alie attribute st aie . vt in Timeo tra

ditur . Calliope Musa . vox e ex oibus re
sultans spherarum vocibus : . Vrania celi stelliferi :
p dignitate sic dicta : . Polymnia Satur
ni : p memoria rerum atiquarum (qua Satur
nus exhibet) et sicca frigidaque oplexione : .
Terpsichore Iupiter : salutifer . n . choro
hoim : . Clio Martis : p glorie cupiditate : .
Melpomene Solis : qr totius mudi tepa
tio e : . Erato Veneris : p amore : . Euter
pe Mercurii : p honesta in grauibus
rebus delectatoem : . Thalia lune : p
viriditate (eius humore) rebus exhibitam : .
Apollo item : e Solis aia : Lyra eius :
Solis corpus : . Neruii ΧΑΡΔΑΙ quatuor : mo
tus eius quatuor . annuus mestruus diurnus
obliquus : . Quatuor voces . neates hy
pates dorioneos gemini : quatuor st sig
norum triplicitates : ex qbus . quatuor qlitates
tpu produnt . Orpheu qde affla
uit Calliope : . Museu Vrania : . Ho
meru Clio : . Polyhymnia Pindarum : . Erato
Sapphon : . Melpomene Thamyrem : .
Terpsichore Hesiodu : . Thalia Marone : .
Nasone Euterpe : . Linu rapuit idem
qui et te iam nuc exagitat Phebus (op
time Laureti) : Phebus inquam qui auo tuo
Cosmo . vaticiniu dedit : parenti aut
Petro . artu atque medelas : tibi deniquet
lyra et carmina : . Dictores Io : . So .
Ione saluere iubeo . Vnde ad nos ar
cessisti ? rc . So . Non e summatim di
cimus . cu plures eade de re loquutur
q vnus atque idem ? tn illu q male q illu
qui bene loqt internosset : et nisi eu
qui i eade re aberrat . cognouerit : nuq
eu q recte sentit . agnoscet . Io . profecto .
So . An no ipse idem in vtrisque pitus e ?
Io . prorsus . Io . g . Quid in hoc rite
Mihi ipsi conscius su . me p ceteris hoibus .
pulcherrima de Homero referre . nec
deesse mihi dicendi copia : alios vo
oes . hac in re me laudare : i ceteris vo